

13 чэрвеня, ва ўрачыстасць св. Антонія, у парафіяльным касцёле ў Адэльску ксёндз арцыбіскуп Тадэвуш Кандрусевіч разам са шматлікімі вернікамі дзякаваў за 30 год святарскай службы. Гэта была прыгожая нагода, каб паразмаўляць з Кс. Арцыбіскупам. Найчасцей, калі мы сустракаемся, то размаўляем пра справы, звязаныя з Касцёлам у Беларусі, пра яго праблемы і задачы. Але гэтая ўрачыстасць кіравала больш да асобы Кс. Арцыбіскупа. - **Ваша Эксцэленцыя, бл. Ян Павел II сказаў аб святарстве, што гэта Дар і Таямніца. А што пра гэта думае Кс. Арцыбіскуп пасля 30 год святарскай паслугі?**

- Сапраўды, святарства з'яўляецца вялікім дарам і вялікай здзіўляючай таямніцай. Ці прасты хлопец з Адэльска мог падумаць, што стане ксяндзом, нават больш – біскупам? Калі б хтосьці сказаў пра гэта каля 50 год таму, то ўсе высмеялі б мяне. Але Бог вядзе і ў свой час дае знакі. Калісьці перада мной адкрывалася тэхнічная кар'ера: я быў інжынерам, меў з калегамі-інжынерамі пэўныя дасягненні, марыў аб кар'еры навукоўца, пачаў прыкладаць у гэтым напрамку намаганні і ўжо здаў экзамены ў аспірантуру. Аднак у Вострай Браме я прыняў іншае рашэнне: паступаю ў духоўную семінарыю. Калі я сказаў пра гэта майму сябру, той адказаў так: “Я ведаю, ксяндзоў мала, але чаму менавіта ты павінен ісці ў семінарыю?” А таму сапраўды, святарства – гэта вялікія таямніца і дар, бо, апрача святара, ніхто іншы на свеце не можа перамяніць хлеб і віно ў Цела і Кроў Хрыста, ніхто іншы не можа дараваць грахоў. Сваёй паслугай святар дае людзям Бога, чаго ніхто іншы не можа зрабіць. †

- **Растлумачце, калі ласка, як той малады Тадэвуш, які быў выкрэслены са спіса студэнтаў педінстытута, які з групай інжынераў сканструяваў хуткаварчальны шліфаваль-ны станок, які пасля апатэнтавання знайшоў прамысловае прымяненне на аўтамабільным заводзе “Волга”, стаў ксяндзом?**

- Калі сведку веры, кардынала Казіміра Свёнтка, выпускаючы яго з турмы на свабоду, спыталі, як гэта сталася, што ён выжыў, той адказаў: “Так хацеў Бог”. Мой адказ такі ж самы: так хацеў Бог.

